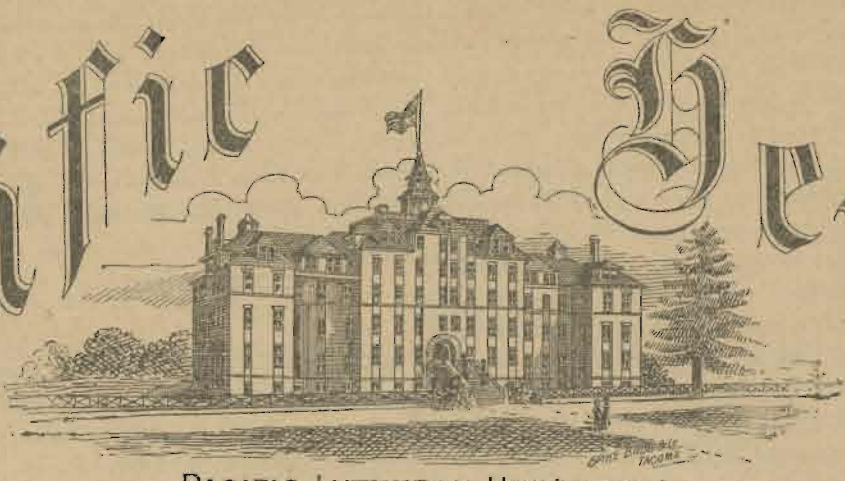

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 21

Parkland, Wash. 28. Mai. 1895.

5te Aarg.

„Men jeg siger eder, at Menneskene skulle gøre Regnskab paa Dommens Dag for hvert utilbørligt Ord, som de have talt“

(Matth: 12, 36.)

Disse vor Frelsers Ord ere meget alvorlige og de skulde til enhver Tid staa levende for vor Sjæl, naar vi tale. Men desværre blive disse Herrens Ord kun lidet agtede af Mange. At Mord, Egteskabsbrud, Tyveri, Mened, Vandden og Svergen ere Synder, indrømmer enhver gjerne, og en Kristen vogter sig tilbøjsse for saadanne Synder. Men at Gud ogsaa tager det strengt med Ordene og paa Dommens Dag fordrer Regnskab for ethvert utilbørligt Ord, det tænker man desværre kun lidet paa. Man mener, at et Ord jo ikke har saa megen Betydning som en Gjerning, at det dog kun er et Pust, en Lyd, som snart veires bort og forgaar; men i ovennævnte Ord siger Herren os, at det ikke er saaledes. Et Menneskes Ord har en stor Kraft, det kan stifte meget Gødt, men ogsaa anrette meget Ondt, Jammer, Glendighed, Hjertesorg, Trid, Ufred, Had, Rid, Brede, Trætte og Fiendskab. Frommel siger: „Et Menneskes Ord kan ligesom en sød Balsam læge dine Hjerteskaar, det kan opreise dig, ligesom Duggen opreiser en visse Blomst; det kan ligesom en Hammer, søndertnuse dit haarde Hjerter. Det kan falde ind i dit Hjerter, ligesom en Ild, som optænder og opflammer dig til at arbejde for Herren og for din Næste. Men dit Ord har ogsaa en ødelæggende Kraft. Ved et Ord, hvis Begreb du ikke aner, kan du sende et Menneske en giftig Pil, som saarer det dødeligt — berøve det sin Fred, løfte Taarer ud af dets Dine, sænke Mistro i dets Sjæl, kan du bringe et Menneske til Tiggerstaven, i Jammer og Glendighed, i Døden — Altsammen med et Ord. O! hvor meget kan et Ord udrette; et Menneskes Ord kan vaage over sine Ord, ikke betænker, hvad det siger, ligner den, som leger med Ild ved en aaben Krudttønde. Apostelen Jakobus siger: „Tungen er et lidet Lem, men puller storliggen. Se, en liden Ild, hvor stor en Skov antænder den! Ogsaa Tungen er en Ild, en Verden af Uretfærdighed. Saaledes er Tungen sat iblandt vore Lemmer; den bestemmer det ganste Legeme og optænder Livets Løb og er optændt af Helvede. Men Tungen kan intet Menneske tæmme, det uslyrlige Onde, fuld af dødelig Forgift.“ (Jak: 3, 5. 6. 8).

Det er ganste umuligt for det naturlige Menneske at beherske sin Tunge.

Derfor Vogn, Bagtalelse og Mened ikke bleve straffede af den verdslige Domstol, blev der vel loiet, bagtalt og svoret falsk mere, end det nu er Tilfældet. Dog blive Hjerterne ikke forbedrede ved de verdslige Straffe; thi Mennesket er jo af Naturen en Vogn. „Hvert Menneske er en Vogn“, siger Psalmisten (Ps. 116, 11). „Af Hjertet udkomme onde Taler, falske Vidnesbyrd.“ (Matth. 15, 19.) Fordi den gamle Adam endnu hænger ved en Kristen, saa stikker Roden til denne Synd ogsaa i hans Hjerter og vorer, desværre, ofte op og bærer meget bitre Frugter. Derfor formaner Guds Ord os: „Derfor aflægger al Ondskab og al Æg og Hylteri og Avind og al Bagtalelse“ (1. Pet. 2, 1). „Taler ikke ilde om hverandre, Brodre.“ (Jak. 4, 11). Ved Bagtalelse og ilde Omtale bliver ogsaa blandt de Kristne, i Menighederne, blandt Slægtninge, Venner, ja, blandt Egtesfolk anrettet megen Venighed og Vedragt. Bagtalelse er en djævelst Lyde; thi Djævelen er den største Bagtaler, han har bagtalt Gud, den trofaste og sandre Gud hos de første Forældre med sine Ord: „fulde Gud have sagt“ o. s. v. Den, som bagtaler sin Næste, træder i Djævelens Fodspor. Bagtalelsen kommer af et falskt, uslyrligt og misundeligt Hjerter, den vanærer Næsten, berøver den sit gode Navn, forbitrer ham Livet, bringer Ære og pot, Foragt og Ulykke over ham. Bagtalelsen er som Ilden i Enebærbusken, som æder om sig og forterer det, den kan naa; ligesom „den Vældiges stærkede Pile.“ (Ps. 120, 4) „Dine unge er ligesom en stærket Klagekniv,“ (Ps. 52, 4), „som et skarpt Sværd, som saarer og dræber“ (Ps. 57, 4), „som en giftig Slange, der stikker.“ Præd. 10, 11. „En Bagtaler kan umuligt endnu være en sand Kristen,“ (Rom. 1, 30.) Æral siger: „En Tyv er en skændig Ting, men en Bagtaler er endnu skændigere,“ (Sir: 5, 17). Han tager sin Næstes Ære og gode Navn, som ere mere end Sølv og Guld.

Henrik Müller siger: „Tre Sværd paa en Tunge; det er ikke sagt formeget, jeg mener nemlig Bagtaleren. Han dræber Tre paa en Gang: sig selv, den, som han ha taler, den, som i Taushed hører paa Bagtalelsen. Løgn o. Mord lader sig, ikke adstille. Kristus sig er om Djævelen: „at han er en Vogn o. en Manddraber fra Begyndelsen af.“ (Joh. 8, 44). Bagtaleren er ikke bedre, han har Djævelens Natur o. er Djævelens Redskab. Ligesom Ingen er sikker for Djævelen saaledes er heller in en

sikker for den onde Tunge; o. li esom Ingen kan tæmme Djævelen, saa kan heller in en tæmme den onde Tunge. Betænk dette, du, som udtaler frække Ord om din Næste; Du er en Djævel. I Paradiiset paato; Djævelen sig Elanens Skikkelse o. Elan en fører Giften under sin Tunge; med den falske Tunge stikker den forgifter han. Intet Sværd skærer saa skarpt, in en Pil træner er saa dybt ind, intet Sværd eller saa ondt som Bagtalelsen. En Pibst stikker trimer, men en ond Tunge knuser baade Kjød o. Ben. „Mange ere faldne ved Sværdet, men mange flere ved den onde Tunge.“ Sir. 29, 22. In en Sværd ere vanfæligere at hele, end dem, som den onde Tunge frembringe. Dog vil je ikke bedrøves, naar je bliver ba talt. Naar jeg ved min Vogn træder paa Satans Hoved, saa ved jeg vel, at han ikke vil undlade at stifte mig i Hælen ved den onde Tunge; do. Stikke i Hælen dræbe ikke. Lad Bagtalerne sig e hvad de ville, paa Dommens Dag skulle de gøre Re uskab. For mig er det en rim e Ting, at blive dømt af Mennesker eller af nogen verdslig Domstol, Min Ære bestaar ikke i andre Menneskers Dom, men i en god Samvittighed. Ligesom jeg ikke bliver bedre, fordi jeg roses, saa bliver jeg heller ikke værre, fordi man bagtaler mig. Gud skænder mig. Vel den, som har Ros hos Gud! Imidlertid skulle mine Gjeringer forsvare mig og luffe Bagtalerens Mund! Bagtalelsen lever ikke længe. Andheden elsker Lyset. Derfor enhver betænke, at Gud en Gang vil fordr strengt Regnskab for hvert utilbørligt Ord, som der tales, og at mangen En ved sine Ord bringer sig selv og Andre i Helvede, saa vilde man være forsigtigere med sine Ord. Hvor nødvendigt er det dog, at sig med Æral: „O! at jeg kunde lægge en Naas paa min Mund, og trykke et fast Segl paa min Mund, saa at jeg ikke faldt og min Tunge ikke fordervede mig.“ (Sir. 22, 23). Lader os da sig bede:

Lad mine Ord o. Læber sig
Med Honnig ei be yde.
At Falskhed skulde træskeli;
Min Tale overpynde.
Men oiv at jeg i Sandhed kan
Ret elste baade Gud o. Mand,
O, evi: Glæde nyde!

Herrens Vei er den bedste.

Marie, en ung Pige paa 25 Aar havde været bunden til Sygeleiet i 10 Aar. Hun led af Ledevand i det ene Ben og kunde slet ikke taale at gaa. Lægen havde beordret, at hun vedblivende skulde holde sengen. Skjønt det maa være alt andet end let, for et ungt Menneske at henligge paa Leiet i saa mange Aar uden at kunne indtage den friske Luft eller beskue den herlige Natur, og i det hele være udelukket fra

Menneskene, saa var Marie dog altid taalmodig og til Tider kunde hun være rigtig glad og af et oprigtigt Hjerter synge Salmer og kristelige Sange.

Desuden var Tiden aldrig lang for hende; thi hun havde stadig et eller andet Haandarbejde at beskæftige sig med. Tillige var god, sund Læsning hende en kjær Beskæftigelse, og mange af hendes Veninder vare meget velvillige til at skaffe hende gode kristelige Bøger.

Mange forundrede sig over at den unge Pige kunde være saa taalmodig og glad i denne Tilstand. — Komtesse kjold hørte en Gang fortælle om, hvorlænge Marie havde ligget; men hvor taalmodig hun var. Komtesse fik Medfølelse for Marie, og gik hen for at besøge hende, idet hun medtog forskellige gode Sager.

Marie modtog med megen Venlighed Komtesse, og kunde ikke blive træt af at takke hende for hendes Redlidenhed. Der udspandt sig en livlig samtale mellem de to saa forskellige, og Marie maatte give Komtesse en udførlig Beretning om sit Liv. „Men hvor kan De dog være saa godt tilfreds, siden De bestandig maa ligge saaledes. Jeg synes ikke, at det er til at udholde,“ sagde Komtesse til Marie.

„Den første Tid, da jeg blev syg, syntes jeg ogsaa det var forfærdeligt og ikke til at udholde; men saa kom jeg til at tænke mig om, jeg begyndte at lære mig selv at hende som en arm elendig Synder, og jeg saa klart, at kun Jesus Kristus kunde udfylde den længsel efter noget højere, som saa gjemt i mit Hjerter; men da det stod klart for mig, da besøgte Frelseren mig i sin Naade og gav mig Hjertefreden i Gie. Da begyndte det at gaa op for mig, at Vorherre havde haft sin vise, kjærlige Hensigt for Die, da jeg blev lagt paa Sygeleiet, at det var fordi jeg skulde afslides fra Folket, fra Varmen og ummelen, da han ikke paa anden Maade kunde saa mig ind i sit amfund. Naar det enkelte Gange ster, at jeg kan henfalde til Utaalmodighed over, at saa meget er bleven mig fratagen, saa tænker jeg altid paa, hvor godt jeg har det nu, siden jeg sig Freden i Gie, i Modsetning til den Gang jeg var rast, da var jeg aldrig lykkelig. Nu kan jeg gaa i Vogn til Herren og hente Kraft og Styrke hos ham, derfor er det mig slet ingen Byrde, at jeg er bunden til sengen; thi jeg er vis paa, at Herrens Vei er den bedste.“

Komtesse hørte med synlig Interesse paa Marias Vidnesbyrd. Hun forstod ikke fuldtud, hvorledes den ensfoldige Kristentro formaar at opholde og styrke et Menneske til under Livets Prøvelser at være tilfreds, selv om man ikke boer paa Livets Solside i bogstavelig Forstand; hun syntes den Dag, at Marie var lidt fantastisk, men dette Besøg gav dog et Svend til, at hun begyndte at tænke alvorligt over, hvorledes hun selv kunde finde Hjertefreden.

M. J. Mortensen.

En Lægmands Tale.

Kornelius Eckhart, Medlem af den lutheriske Generalsynode, holdt den 27de Jan. i Scranton Pa. et ypperligt Foredrag over forskellige gode Ting. Da det kommer fra en Lægmand, vil det uden Tvivl være af Interesse ogsaa for en hel Del af vore Folk. Hans Tale lyder saaledes:

"At kjende den lutheriske Kirkes Lære helhjættigt, er det samme som at kjende Kristendommen i dens inderste Væsen, og at søde sit udstrakte Medlemantal paa Kristendommens inderste Kjerne, er vor Kirkes stadige Maal.

Den lutheriske Kirkes Lære har staaet sin Prøve i disse Aarhundreder lige uforandret. Den lutheriske Kirke kan taale den stærkeste Undersøgelse. At blive undersøgt, er hvad vi ønsker og har været udsat for i de senere Aar, og derved er Interessen for vor Kirke vokset....

Vi ventede, at han — Presten — skulde gøre alt, han formaar, og undertiden lidt til, ja vi er ofte aldeles urimelige. Vi glemmer, at han er et Menneske, kun et Menneske, og at det er umuligt for ham til enhver Tid at gøre os alle tillags. Ofte finder vi Feil hos ham i smaa ubetydelige Ting, som ikke er værd et Dieblis Tanker; men hvad leder det til? Almindelig Misforstaaelse; og hvor for? Spørger du. Fordi Mr. Brown har en liden Klage mod Presten og ved første Veilighed maa meddele Mr. Jones dette og af ham saa høre en anden lignende; derefter kommer Mr. Smith med en til, og saa fremdeles, indtil alle Medlemmer har kun en Grund for at komme til Kirke og det ikke den rette.

Dette er Lægmands Virksomhed, men, mine Venner, en forkjert en. Saa dine Øren for saadanne uvæsentlige Ting; og hvis du har noget at klage paa din Prest, saa vær mandig nok til at sige det til ham selv og til ham alene; det vedkommer ingen Andre.

Denne stadige Feilsinden er bleven til en Sygdom hos Mange, og jo før vi kan udrydde den hos os selv, desto bedre for Kirken.

Har vi engang udsøgt og kaldet os en Prest, er det vor ustravigelige Pligt at bistaa ham med al mulig Hjælp, og dette kan blive gjort, o, paa saa mange Maader. Du spørger: hvorledes? Ved punktlig og regelmæssig at besøge Guds-tjenesten, ved at give hans Prædiken vor ubelte Opmærksomhed, ved at høre af hele vor Sjæls Styrke og ikke overlade denne vigtige Del af Guds-tjenesten til Roret, ved regelmæssig og punktlig at betale vor lovede Subskription til Prestens Lønning og andre af Menighedens Udgifter, og sidst, men ikke mindst ved behørigt at lægge Bid-sæl paa vor Tunge. Jeg mener hermed, at vi bør være yderst forsigtige, hvor, naar og til hvem vi taler, ikke alene om vor Prest, men ogsaa om andre Medlemmer af Menigheden, og især om Presten i Kærberelse af Børn. I deres Kærberelse skulde vi aldrig tale om Presten, uden paa den mest fordelagtige Maade, og som jeg for nogle faa Dieblis siden sagde: der er ingen Grund for noget Andet.

I Forbigaaende vil jeg ogsaa sige nogle faa Ord om den forvirrede Maade at samle Penge paa ved "Dyster Suppers" og "Ice Cream Festivals." Denne aldeles ustrifmæssige og i mange Henseender betænkeligt Maade at samle Penge paa for Kirken burde ikke optage et Dieblis af vor Tid. Kir-

ken er ikke et Kjøkken eller en Ice Cream Saloon, men et Sted, som er afsondret og indviet til at dyrke Gud i, og skulde blive brugt for saadant og ikke for noget Andet. Det er en Bannere for os som Medlemmer af Kristi Kirke, og det gjør ingen Forskjel, enten det holdes i Kirken eller paa et andet Sted, saalænge det sker i Kirken Navn; Om det er der dog, kjent ikke i aldeles saaledes som en Form som, naar det holdes i Kirken. Da dette store Onde saa godt som helt og holdent er i Hænderne paa os Lægfolk, saa lad os staa op som en Mand og sig: "Hov! dette gaar ikke!" Giv os, hvad I vil give, efter det hellige Ords Befaling, men træl ikke frem en eneste Penny, tilskyndet dertil af Appetiten. Glem ikke, at "det er saligere at give end at tage," og kom ihu, at naar du betaler 25 cts for en Dyster Supper og modtager fuld Bærdi for dine Benge, da understøtter du ikke Evangeliet paa den rette Maade. Dertilmed er det frekdsforstyrrende Frembringelser af værste Slags, og jo før vi bliver kvit alt dette desto bedre. Jeg ved, at Kvindene vil hyde den Dag velkommen, da disse Ting ikke er mere. Giv, giv skæffeligt efter dine Evner, bare giv!

Efter min Mening er det vedholdende Præd af det yderliggaaende liberale Element i vort Samsfund om det saakaldte gjenfaldige kirkelige Jællearbejde af alle Slags Betsjendelser, et andet meget alvorligt Dagstræveri for vor Kirke. Disse Folk føler sig fornærmet ved at tænke paa, at rigtig mange af vore bedste og dygtigste Præster ikke vil forene sig med dem i dette deres Arbejde, men afflaar at gaa Arm i Arm med hvilken som helst Prædikanter, der paatager sig at saa Evangeliets Sæd.

Din Plads og min Plads er i den Kirke, som vi tilhører; og hvis vi gjør vor Pligt der, vil vi aldrig have Tid til at tænke paa, at gaa andre Steder. Og saalænge vi tilhører en Kirke, hvis Medlemmer sidder inde med Skatte, som langt overgaaer alt, hvad Medlemmer af hvilken som helst anden protestantisk Kirke i Verden idag eier, og hvis Lære er saa urokelig grundet i Guds Ord, hvorfor da se efter noget Andet at gjøre?"

Hvis alle Medlemmer af vore Menigheder vilde handle efter disse fornuftige og betimelige Raad af en Lægmand, vilde vore Menigheders Arbeidskraft snart formere sig mere end ti Fold. *

Seaver, Columbia Co. Ore.

Her er en liden Menighed paa 6 stemmeberettigede Medlemmer, ialt 18 Sjæle, som, trods Gjælden, trænger haardt paa dem, dog holder trodsigt fast ved Evangeliet og Barnelærdommen. Menighedens kaldede Prest er Past. V. Risjen, som saavidt muligt besøger dem regelmæssigt en Gang hver anden Maaned.

Det herværende skandinaviske Nybyggeri er ikke stort, kun ca 50 Sjæle, hvoraf de fleste har fornøget sin Barnetro og ladet sig fange af Metodisternes sjælefordærende Lære.

Det er sørgeligt, at saa mange af vore Folk her paa Kyften skal la sig lokke bort fra det rene Guds Ord og de herlige lutheriske Salmer til Sekternes Festskriftendom og religiøse Sange med deres muntre og lette Melodier.

Ogsaa de svenske Nybyggere (Walensströmianer) søger at stille

hvord de kan komme til.

Vi kan ikke være forsigtige nok i at holde os borte fra alle falske Lærene. En liden Gnist kan tænde stor Ild, "en liden Surdeig kan bide hele Deigen syre." Apostelen Johannes siger (Joh. 10): "Derfor hogen kommer til eder og ikke søger denue Lære, saa modtager ham ikke i eders Hus og byder ham ikke velkommen." D.

Kandidaterne D. O. Ambalsrud, og Christian Hovde blev ordineret 5te Sønd. efter Paaske i Jons Mgh. i Nord Minneapolis af Prof. J. B. Frick. Prof. J. G. Stud intimerede.

Ambalsrud har modtaget miblertigt Råd fra Jons Mgh. medens deres Prest Joh. Halvorsen er i Norge for sin Helbreds Skyld.

Chr. Hovde er kaldt til Hoboken og Fersy City N. J. som midlertidig Prest under E. V. S. Ophold i Norge.

Foruden disse to, som allerede har bestaaet Examen, er der ved Luth. Sem. 15 som skal tage Examen. Det er en stor Glæde at se, at vort Seminar har et saa stort Kulde at sende ud som Arbejdere i Herrens Bingeard. Men kjent de udiendens saavidt mange, saa lyder det dog til Alle, at Høsten er stor; men Arbejderne har, udder derfor Høstens Herre, at han bedriver Arbejdere i sin Høst.

Past. J. J. Strand, er for tiden paa en Missionsreise i Montana. D.

Parthland.

Trods de haarde Tider synes dog Indbyggerne her at være i stille, men stittig Virksomhed.

Skolens Disiple er som Bier ivrig bestræbet med at samle sig et nyttigt Forraad af Kundskaber. — Paa Kraabel & Eriksons Handelsbutik arbejder stittig. Bygningen, som er stor og pen nok til at staa i en større By, er snart færdig for Plastring.

Ligesaa er Brødrene Fangsruuds Slagterhøp paa god Vej.

Vi har haft godt Veir her. Da det nylig begyndte at blive ganske kørt, har vi i de sidste Par Dage saaet rigtig en velgjørende Regn.

Siden den 17de Mai har Mange haft travelt med at plukke vilde Jordbær, som nu i stor Overflod smulker Prærierne. Paa en kort Tid samler de Smaa store Spand fulde.

L. E. Sætra har forkøbt sig en udmærket pen Kjøretøj, som godt taaler Sammenigning ved nogle af de vakreste Kjøretøjer i Tacoma.

Forsleden Lørdagsaften holdt Dr. J. Jensen fra Stanwood Wash. en baade interessant og lærerig Tale i Skolen angaaende Sundheden og især Betydningen af frisk Luft og en ret Brug af Vandbrødsredskaberne. Ved denne Leilighed blev flere vakre No. af Musik og Sang givne til bedste af Prof. Sperati, hans Orkestra, Oratorio Club og Glee Club.

Denne Uge afflutter vor Skole sit første Skoleaar, Thorshag den 30te Mai. Det kommer til at blive en smukt og tomt efter de mange unge Benter, som nu i flere Maaned har boet i vor Midte. Vi siger inderlig Tak for Samværet og ønsker, at Jerna saa en hyggelig Sommerferie, og at vi alle i Høst maa samles igjen ved Skolen for at forstærke Et iheringem. . . d

Oregon.

Det tog omtrent et tusind Jernbanevogne til at bringe de overflødigste Poteter ud af Wallamette Valley dette Aar; og det vil snart tage ligejaa mange til at bringe ud Brunebærsten.

Thi aldrig har Udfigterne for en usædvanlig stor Avling af Brunes i Oregon været større end iaar.

Men California vil ogsaa saa en stor Avling iaar, derfor gjælder det om for Frugtavlerne i Oregon at være paa sin Post. Det er allerede en Kjendsgjæring, at Oregon ned sit kjølige Klima kan frembringe baade større og iaftludere Brunes end California. Men i et Aar som dette, da Træerne er aldeles overfyldte, maa Frugten tages ud, dels forat ikke Grenene skal brække af, men mest for at Frugten kan saa udvikle sig til sin fulde Størrelse. Dette gjælder især "Petit," men ogsaa tilbels "Italian." *

Ogsaa Humlebyggerne kan glæde sig over Udfigterne til en meget stor Høst. Brierne tegner ogsaa til at blive nok saa gode iaar. Men ikke alene Humle og Frugt lover godt, men alle Slags Sædarter vil staa godt til. Det er en Forsigtelse at se, hvorledes Alting vokser og udoiller sig her, hvor der er rigelig baade af Regn og Solskin. *

Washington.

Stanwood 13 Mai 1895.

Rev. B. Harsrud

Paa Deres Spørgsmaal, om jeg kjender noget Sted i Washington, der er stillet til gode Hjem for indvandrende Farmere fra Præriestaterne, maa jeg svare, at Washington er en ny Stat, og at her er meget ubrugt Land. Da dette er vel stillet for indvandrende Præriestaterne at bosætte sig paa, er et andet Spørgsmaal, som jeg helst vilde undgaa at besvare. Ofte kommer det mere an paa Indvandrerens end paa Landet. Alligevel tror jeg at kunne sige, at efter min Mening er ikke Landet i denne Stat især i den vestlige Del bedst stillet til Hvedeavl (som er Hovedindustrien i Præriestaterne,) ikke fordi Hveden ei vokser godt nok, men fordi Landet kan benyttes til andet som lønner Arbejdet bedre. For at gøre min Mening klarere giver jeg her Bærdien af Avlingen af en Acre Hvede og en Acre i Brunes til Sammenigning —

Hvede 40 Bushels a 50 cts....	\$20—
Brunes 5000 lbs. a 6cts. per lb.	\$300
Omforning ved Avlingen omtrent:	
Hvede	\$10—
Brunes	50—
Netto Hvede	\$10—
Netto Brunes	250—

Naar Klimat og andre Forholde er gunstige, vil Land som kan producere 40 Bushels Hvede kunne producere 5000 lbs. prunes. Begge disse Produkter er "Staples." Det sees af Ovenstaaende, at netto Fortjenesten paa en Avling af Brunes er 25 Gange større end paa Hvede, og deraf følger, at en Acre Bruneland er værd 25 Gange saa meget som en Acre Hvedeland. — Den første Aarsag, hvorfor jeg troer, at Landet her ikke er stillet til Hvedeavl er, at godt Land er for dyrt. Den uhyre kostbare Rydning er Aarsagen. At rydde Skovland i det vestlige Washington koster i gennemsnit \$150— per Acre, Rente a 10 per ct. paa \$150— er \$15—, og naar Forværet paa Afgrøden er ca. \$10, følger det, at Landet har ingen Hærd for Hvedeavl

endog man faar 40 Bushel per Acre og 50 cis. per Bushel for Sveden. Naar Nettofortjeningen for et Aar paa en Acres Afgrøde er \$250— stikker Problemet sig anderledes. Derfor tror jeg at kunne sige, at den Prærisfarmer, som tænker paa at komme hertil for at avle Svede gjør bedst i ikke at komme. Men naar en Prærisfarmer har Formue nok, saa kan han vente nogle Aar, indtil Frugttræer begynder at bære Frugt, og hvis han er en Jagttager, som kan drage Nytte af Andres Erfaring, og dertil er en Mand, som naar tager vare paa sin Forretning og ikke forsømmer Smaaling, tror jeg at kunne sige, at for ham er her en Fremtid i Washington, og at her er godt Land i Overflodighed og billigt nok.

Østfor Cascadefjeldene er helt andre Forholde. Man kan neppe tænke sig større Forskjel i Klimat, Jordbund og Beliggenhed end der er imellem det vestlige og østlige Washington. Dette er saa almindelig bekendt, at det ikke er Arbeidet værdt at skrive derom her.

Dog vil jeg bemærke, at den største Del af Østlandet er bedre stillet til Hvedeavl end til noget Andet. Men jeg ved ogsaa, at i den berømte Palouse Valley, hvor 60 Bushel Hvede per Acre er almindelig Avling,*) har i de sidste to Aar de fleste Farmere kommet i Underbalance. Jeg vil ogsaa tilføje, at de Steder paa Østtiden, hvor Frugt trives, er Landet maaske bedre for Frugtaavl end paa Vesttiden. Dog er det forholdsvist bare Smaastykker af Østlandet, som kan regnes for Frugtland. Naar Landhøviden er meget over 1000 Fod over Havet, er det udsat for Nattefrost om Sommeren og er derfor ustkillet til Frugtaavl. Naturligvis kan Landet baade paa Øst og Vesttiden benyttes til Mangt foruden Hvedeavl og Frugtaavl. Kreaturaavl og Meieri er nok saa lønnende paa mange Steder. Men for dette Slags Jordbrug maa ethvert Sted betragtes for sig selv. I Regelen er her ikke Græs i Stovene paa Vesttiden, og Landet maa ryddes endog til Havnegang. Østfor Fjeldene er paa de fleste Steder Græs nok, dersom der ikke er for mange Kreaturer. Men jeg tror at Washingtons fremtidige største Landindustri bliver Frugtaavl. Dertil er Klimat, Jord, og Beliggenhed stillet.

Paa Vesttiden ved jeg om mange tusinde Acres af Land stillet til Frugtaavl, som kan kjøbes billigt. Men det bliver dyrt, før man faar det til Frugthave. Rydningen er uhyre kostbar. Paa Østtiden ved jeg om nogle saaa Trakter, som er efter min Mening det bedste Land i Staten for Frugtaavl og nu for Tiden kan det kjøbes billigt nok, dersom det hele kunde kjøbes paa en Gang, ellers bliver der en „Boom“ og da gaar Prisen op til Landets fulde Værdi eller mere. For Frugtaavl ved jeg om Land nok til 300 Familier, og Prisen nu paa det hele vil ikke blive over \$30— per Acre særskilt til at plante Træer i. Skulde De ønske videre Oplysning angaaende dette Land eller dets Produkter, skal jeg gjerne skrive mere derom senere.

Deres D. B. Iverson.

*) Dette Tal er vist for stort. Jorden i det saakaldte „Palouse Country“ er overmaade frugtbar, men 60 Bushels per Acre er en mere Værdi Avling, medens man meget ofte faar 40 Bushels, og en Avling paa 20 Bushels anses næsten som Misvægt. Red.

Kviksølv.

(Efter A. B. Grube.)

Naar der er Tale om Metaller, knytter sig i Almindelighed dertil Begrebet om noget Fast og Haardt; men her ville vi omtale et Metal, der er flydende, flygtigt og letbevægeligt. Hvor forskjelligt er det ikke fra Jernet, der behøver en Varme af 1000 Gr. K. for at smelte. Kviksølvet smelter ved en Varmegrad, der er en god Del ringere end Luftens sædvanlige Varme, ja Kulden kan endog være saa stor, at alle Floder og Søer ere tilfrosne, og dog er Luften varm nok til at smelte Kviksølvet. Kun naar Kulden stiger til over 36 Gr. K., hvilket hyppigt finder Sted i det nordlige Siberien, eller naar man paa kunstig Maade frembringer en meget høi Kuldegrad, da stivner Kviksølvet og lader sig bearbejde under Hammeren som hvidglødende Jern, ja kan endog som en Vlyugle bruges i et Gøvær; men tager man en saadan Kugle i den hule Haand, er den efter nogle Minuters Forløb igjen flydende. Raster man frosent Kviksølv i et Glas, der er fyldt med Vand, berøver det Vandet dets Varme; Metallet bliver flydende, og Vandet fryser.

Kviksølv er dobbelt saa tungt som Jern og 14 Gange tungere end Vand; Bly og Sølv kan endog svømme ovenpaa det. Hadde man en S of Kviksølv, saa kunde man seile der paa en Flaade af Jern uden at behøve at frygte for at synke; men var den af Bly eller Sølv, da vilde Seiladsen blive af kort Varighed, thi Kviksølvet vilde trænge ind i Søvet eller Blyet, ligesom Vand gennemtrænger Sukker og Salt; Metallet vilde opløses, og man var nødt til at svømme, men der var ingen Fare for at synke, da et menneskeligt Legeme med Lethed vilde flyde ovenpaa en Vædske, hvori Bly ikke synker. Kviksølvet indgaar ingen Forbindelse med Jern, men er i mange Henseender en Modstændning til det, men desto stærkere søler det sig tiltrukket af de ædle Metaller, Guld og Sølv. Jernet angribes let af Luftens Surtstof og rustet, Kviksølv holder sig ligesom de ædle Metaller frit for Rust. Kviksølv er Gift for det menneskelige Legeme, medens dette har Jern som en af sine Bestanddele, jernholdigt Vand drifkes for Sundheden, og et Staalbad styrker Nerverne. Det af Kviksølv tilberedede Kalomel bliver rigtignok i en dvelig Løges Haand til et vigtigt Lægemiddel, men det efterlader ofte en betydelig Nervevækkelse, og den, der længe har maattet bruge Kviksølvmidler, faar Sypflod. Af dette Onde lide alle Hærg og Aralarbejdere, der haardt med Kviksølv at gjøre, det hører sig først ved hurtige Pulsslag, Smerter og Svulst i Tandkjødet og Zitren over alle Lemmer, saa den Syge tilsidst ikke mere er i stand til selv at føre sin Næring til Munden. Derefter følger Tæring og endelig Døden. Ved nærmere Undersøgelse finder man da i Ledknølerne Samlinger af rent metallisk Kviksølv, ja man kan endog ved Chemiens Hjælp udskille Giften af Blodet.

Maaske Nogle ville spørge og sige: Men er det da ikke bedre at lade det giftige Kviksølv hvile i Jordens Skjød og aldeles ikke gjøre nogen Brng deraf? Hvorfor skal man opofre saamange Arbejdere Hælsed for at skaffe sig et Lægemiddel, som dog hæver en ødelæggende Spire i sig. Men Svaret bliver,

at dette Metal gjør Menneskene en Nytte, som langt overveier Skaden, thi nogle Gran Kalomel have reddet Manges Liv uden at skade deres Begeme for Fremtiden. Det skønne, sølvblanke Kviksølv gjør os desuden andre Tjenester. Vel kan det ikke som Jernet formes og smedes til nyttige Gjenstande, men kan man end ikke gjøre Meisler og File deraf til at bearbejde andre Metaller med, saa kan det dog netop Grund af sin flydende Natur hjælpe til at udvinde Guld og Sølv. Ligesom Vandet trænger ned i Jorden og opløser de Bestanddele, som passere sig for det, saaledes kunne vi betragte Kviksølvet som en god Sporhund, der gjør Jagt paa de ædle Metaller, som findes i Ertsmassen. Naar f. Ex. Kobber og Svovl er blandet med Sølv i Erts, er det ofte umuligt for Bjerghanden ved egen Hjælp at udskille det ædle Metal fra det uædle. Hvad gjør han da? Han knuser Ertsen, løsmmer det i et Kar og hælder Kviksølv derpaa. Karret bringes nu i en ombreiende Bevægelse, som bestandig bliver hurtigere og hurtigere; da gaar det som paa en lystig Jagt; Kobber-, Sølv- og Svovlkornene fare afsted, og efter dem jage Kviksølvflugterne som ivrige Hunde; de lade Kobberdelene løbe, hvorhen de vil; men Sølvet griber de og sammensmelte det med sig selv. Naar Jagten er tilende, ere alle Sølvdelene stulte fra de uædle Metaller og optagne i Kviksølvet.

Men hvorledes faar man derpaa Kviksølvet til at give slip paa Guld eller Sølv? Ogsaa derfor ved man Naad. Metalblandingen bringes over en Ild; det flygtige Kviksølv, som snart faar det for hedt, søger at undfly og stiger i Veiret i Dampform ligesom Vandet. Disse Dampene opfanger man igjen, afkjøler dem og faar da det draabeflydende Kviksølv ligesaa rent som forhen. Nede i Karret er derimod det rene Sølv eller Guld blevet tilbage, og man er saaledes kommen i Besiddelse af disse ædle Metaller uden at smelte dem ved Ilden. Saaledes kan ogsaa Guldsmeden gjøre sit Guld flydende ved at lase det i Kviksølv, og vil han forgylde Sølv, behøver han kun at fryge en saadan Blanding paa Sølv; bragt over en Ild, afgiver Kviksølvet, og Guldet bliver tilbage, saubdende paa Sølv. Ogsaa for Maleren er Kviksølvet af stor Betydning. Det pragtfulde Farvestof, som vi kalde Zinnober, er nemlig en Forbindelse af Kviksølv med Svovl. I Naturens store Verkted ligger Zinnoberen værdig paa flere Steder i Ex. i Peru.

Naar hertil kommer, at Kviksølv er den væsentlige Bestanddel af de to praktiske Diameo saa uundværlige Jastru, mener, Thermometeret og Barometeret, saa kan man nok begribe, at Menneskene med Iver grave dette værdifulde Metal op af Jordens Dyb, om det end medfører Vanstæthed og Farer.

En Rettelse.

Vi har netop modtaget Katalogen for Luther Collige for indeværende Skoleaar. Af denne ser vi, at vi i forrige No af Herald for en Del gjorde den Anstalt uret. Forholdet imellem Graduerternes og de theologiske Studerendes Taler ikke fuldt saa urimeligt, som vi troede, dengang hint Stykke blev skrevet. Saaledes var der i 1894 1118 og i 1895 1118 som der staar i forrige No, 10 af Graduerternes, som tog fat paa det theologiske Studium. Imidlertid staar det fremdeles fast, at en Forbedring i denne Henseende er saare ønskelig og nødvendigt.

Bekjendtgjørelse.

Pacific Distrikt af den nordste Synode holder, om Gud vil, sit andet ordentlige Møde i Stanwood, Wash. (Pastor Foss's Kald,) fra 20de Juni til 26de Juni begge Dage iberegnet.

Forhandlingsgjenstande: Kirkens Goder. Valg paa Embedsmænd maa foretages.

Nærmere Oplysninger angaaende Anmeldelser o. s. v. vil ske ved Stedets Prest. Gud velsigne Mødet!

J. J. Johansen,
Distriktets Sekretær.

Mærk.

Bogagenter, som vil tjene en passende Løn ved at sælge „Lutherans in all Lands“ og samtidigt gavne Luth. University vil finde det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent.

So før de vælger sit Virkefelt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strax baade til undertegnede og til „Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.“

Paa Grund af vor Skole er vi i Stand til at hyde vel saa gode Billaar som nogen anden General Agent.

B. Saxstad.

Tænk Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen,—ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Der er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

Rev. Rosenqvist.....	\$1.00
Halvor Olson.....	.50
Mrs. Christine Hoff.....	.50
L. O. Opsahl.....	1.00
John D. Johnson.....	.50
A. Cornelius.....	.50
Jeff Amundson.....	.50
Magrethe Hamre.....	.50
Ole K. Haga.....	.50
O. E. Hauaa.....	1.00
John Rod.....	.50
M. G. Swanson.....	.50
M. C. Nelson.....	.50
Anna Berberg.....	.50

Bidrag til Pacific Lutheran University.

En Ubekendt ved Rev. J. J. Kvam, Seattle, Wn. \$5.00
 Mrs. C. M. Hanson, Seattle, Wn. 1.00
 Gregor Baale, Saude, Trwa. 10.00
 Sigri Grundefson og Sigri D. Anonson, til Fjandsettelse af et Bærelse, Fisher, Minn. 25.00
 Parkland Kvindeforening. 30.00
 Dr. Jensen, Starwood, Wn. 25.00

\$96

Parkland, Wash. 27 Mai. 1895.
 E. C. Sætra, Kasserer.

Prof. A. Mittelfens's Bog, "Nogle af en Prests Erfaringer" kan faaes hos mig.

Meyer Brandvig,
 Parkland, Wash

The Popular Shoe Store
Carlson & Alexander.

Støvler og Sko
 Wholesale og Retail.

Har netop modtaget ny Forsyning af nye og gamle sko her for Du kjøder hos Andre.

1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. P. Depot.

C. Quevli.

Norsk Sæger.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
 Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
 Søndag 12-1.

Præsternes Adresser i Pacific Distrikt.

- L. G. Ross, Stanwood, Snohomish Co., Wash.
- Carl Noel, Coover, Wash.
- A. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle, Wash.
- B. Harstad, Parkland, Pierce Co., Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co., Wash.
- M. Christensen, Parkland, Pierce Co., Wash.
- E. Ballstad, New Centerville, Wis.
- T. Larsen, Care Rev. R. C. Hjermstad, Holmen, La Crosse Co., Wis.
- L. Nissen, Cathlamet, Wahkiakum Co., Wash.
- L. Jonnesen, Cor. E. Grant & 10th Str., Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silverton, Marion Co., Oregon.
- O. Ottersen, Box 331, Sureka, Cal.
- E. Skabo, 237 E. 4th St., Salt Lake City, Utah.
- O. Grønsberg, 1631 Howard Str. San Francisco, Cal.
- J. P. Dietrichson, 1371 Tenth Street, Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Møhl, 1674 Howard Street, San Francisco, Cal.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jæveler, Isid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Cow Butter Store

Emør, Vg, Ost, hermetisk nedlagte Eger osv.
 Priserne ere rimelige.
 Værene ere, hvad de udgives for at være.

A. S. Johnson & Co.,
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Cash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

Students Supplies
--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Central Drugstore

1101 Tacoma Ave. Hjørnet af Ellevte Gade og Tacoma Ave.

P. C. Anderson, Eie

Unbefales det standinaviske Publikum til velbillig Eogning. Standinaviske Familienmedicinere havet altid paa Lager. Den norske Apotheker Th. G. Hirsch er altid til Tjeneste med et godt Raad hvis det behøves.

Sko og Støvler.

Stomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma, Ave. No. 1109 og sælger Sko og Støvler billigere end nogenstede før. Han har faa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Værer til billige Priser.

At Du vil faa reel Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan faa fine Mandssko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Damesko til samme Priser samt gode og pene Barneko til uhorst lave Priser.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Fleere Farme er til Salgs paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Lust.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoret med Skog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel skiftet, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og Uar store Udhuje med Tørtehus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Unib. Association, Parkland, Wash.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutherske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Stoler og Barnekerlighedsskoler. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved et indsendt til Underretning for \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter ønskes overalt og faar gode Vilkaar. Man henvende sig til B. Herstad, Parkland, Pierce Co., Wash.

Skandinavian
-American Bank.

1533 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
 A. S. Johnson, President.
 E. Strindark, Vice President
 H. E. Svatvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Sparvindhætninger. Kjøber og sælger Væyer paa alle levende Væyer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Order" paa alle Postaaerner i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

Genera! Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
 Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

nye Værer nye Priser.

Hvis Du vil have en Mædding, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Ty, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjøber andetsteds.

Fort Værer er større end no ensinde før, og vore Priser ere lavere end hos no en af vore Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os istand til at kjøbe billi ere end vore Konkurrenter, der smaa bru e Kredit.

Vi nævner her no le af vore Godtjordsartikler:

- Latinette Suits for Mænd = = = = \$3.00
- Cutting flannel Overskjorter for Mænd = .20
- Arbejdsjakke for Mænd = = = = .90
- Fine Dress sko for Mænd = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1728 Pac. Ave, lige overfor N. P. Depot.

Hans Torfelson, Bestyrer.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Farmingsland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Høiland, Bottomland og Skovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standinaver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livilig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger inde i Vilbuisjet, men i en Trakt, hvor der har været sættet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Føngemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjøbe dette Land og faa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Tacoma Tidendes Boghandel.

- Bibler ny Oversættelse Guldsnit Stindbind 9x6—\$2.75
- = = = = = 9x6—\$3.00
- Lommebibler = = = = med Omflag \$1.60
- = = = = = uden = \$1.35
- Nytestamenter = = = = \$0.75
- Synodens Salmebøger = = = = \$0.65
- Landstads med eller uden Text i kort Udvalg fra 50Ct til \$1.30.
- Førfjellige Bøger af Pastor Kunde pr. Stk. 75Ct.
- Synodens Bibelhistorie 25Ct Fortælling 25Ct, Katekismus 15Ct.
- Billed N. B. G. 15Ct.

Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

—Savings—Bank.—

Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjørnet af 9 og C St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
 W. W. Caesar, President.
 C. W. Enos, V. President.
 O. S. Selvig, Cashier.
 J. H. Vandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
 G. E. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. W. Eaton, P. P. Caesar, C. W. Enos,
 Jas. E. Johnson.

6 per et Rente

Ånterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Føngene udløses paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsudlaan. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De standinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

Abkommer hver Uge og koster

fuldstændig 50 Cents per Jar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bekjendelser osv. sendes til E. C. Sætra, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te fri.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.